

Kedves Testvérek!

Pünkösd ünnepe, a Szentlélek eljövételének ünnepe, Jézus ígéletének teljesülése és az Egyház élettörténetének egy fontos eseménye. Jézus a Szentlelket küldi, hogy földi életünkben segítse, formálódásunkat, lelki és hitbeli növekedésünket. Érdemes elmerülnünk Jézus élettörténetében, hogy megértsük a Szentlélek működését. Jézus életének és működésének ismeretén keresztül, fölismerjük a saját életutunknak egy-egy eseményét, ahol jelen volt a Szentlélek. A Szentlélek kiáradásán keresztül tapasztalhatjuk és érthetjük meg, hogyan lehetünk szívvel-lélekkel keresztények. A Szentlélek által Istennek tetsző megoldások és válaszok szülessenek életünkben adódó nehézségekre.

A Mennyei Atya a második Isteni személyt a Jézust elküldte a világba. Máriának az igenjével, a Második Isteni személy megtestesülésével és az emberré válás megtörténéssel lépett be Jézus a világba. Tanításával teremtett lehetőséget Jézus, hogy megértesse az emberekkel, a Mennyei Atya akaratát és tervét. Jézus kereszthalálával megváltott bennünket bűneinktől és a föltámadásával megnyitotta a mennyet számunkra. Mennybemenetele az örök élet, Isten színe-látásának ígéletét jeleníti meg nekünk. Pünkösdkor a Szentlélek eljövételével teljesítette, hogy nem hagy magunkra. Velünk marad, de a Szentlélek működése által segíti a világot. Üdvösségünk történetének, és főleg Jézus élettörténetének a távlatában lehet megfontolásokat megfogalmazni arról: „Hogyan tudnánk a Szentlélek segítségével, szívvel-lélekkel keresztények, lenni?”

Attól kezdve, hogy Mária igenjével, a Szentlélek közreműködésével megfogant majd, a Betlehemi megszületéssel Jézus belép a világunkba. Hitünknek nagyon is lényeges része ez, hogy Jézus valóságos emberként élt a világban. Pünkösdkor, ahogy az olvasmányban olvastuk, eljön a Szentlélek, hogy egyszer csak mindenki a saját nyelvén hallja Istennek a titkait, ez az egyház születésnapja. A Szentlélek kiáradásakor mindenki elkezd valahogy érteni a maga nyelvén az apostolokat, és ez valamiképpen válasz a bábeli nyelvzavarra. Akkor az emberek nem értették a másik embert és Istent sem. Most lehetőségünk lett a szeretet Szentlelkén keresztül, másik embert és az Isten szavát is megérteni.

Elgondolkoztató, hogy amikor Jézus a Szentlélekről beszél, akkor ezt milyen nagyon köti a saját személyéhez. A szó jó értelmében, és a saját életútjához. Jézus, azt mondja: „Vigasztaló, az Igazságlelke, aki majd megdicsőít engem, majd tanúskodni fog rólam. Megmutatja a világnak, ki vagyok, majd föltárja Jézus életének és napjainak az értelmét. Lesz az éltető, és életadó Lélek.” Amikor Jézus a Szentlélekről beszél, elmondja, hogy a Mennyei Atyával kapcsolatban van, hogy a Szentlélek onnan árad elő, onnan fakad, és onnan születik számunkra.

Jézus már tanítása elején, amikor tanítványok elkezdik őt Mesternek szólítani, prófétaként kezelni, kihúzza magát, és azt mondja: „Elküldöm nektek a Szentlelket. Ez a Szentlélek majd kinyilatkoztatja nektek, hogy ki vagyok én. Látom, most erről fogalmatok sincs. Kinek tartotok ti engem? Azt gondoljátok, nem az vagyok, és nem ott vagyok, ahol én tudom, hogy vagyok, és aki vagyok. Ki fogom árasztani Atyám Lelkét, és ti fogjátok tudni, mert Ő tanúságot tesz majd arról, hogy ki vagyok én. Hogy én Isten vagyok számotokra. Én és az Atya egyek vagyunk. Amit hallottam Atyámtól azt mondom nektek.” Milyen gyönyörűséges válasz ez Jézus részéről.

Az ember Jézus átélhette azt, hogy bizonyos értelemben az események sora nincs a kezében. Mi volt a válasza a Szentlélekkel erre a szociális és fizikai fájdalomra. Nézzétek meg, ahogy a kivégzéséhez vezető úton az ítéletkor, a kihallgatáskor, a kereszthordozáskor, és a kereszthalálában, hogyan fejezi ki azt, hogy rendelkezik magáról? Tulajdonképpen lenyűgöző, hogy ahogyan odaszól az asszonyoknak: „Ne engem sirassatok, magatokat.” Ahogyan azt

mondja, a jobb latornak, hogy „Még ma velem leszel a paradicsomban.” Ahogy azt mondja: „Istenem, ne ródd föl nekik bűnül, mert nem tudják, mit tesznek.” Miközben érvényes volt Jézusra az, hogy egy idő után azt csináltak vele, amit akartak. Jézus közben mit mond: „Szólhatnék az angyaloknak, hogy jöjjenek a megmentésekre, meg, de nem szólok.”

Amikor mi emberek igazságtalanságot élünk át életünkben. Ilyenkor az emberi agy más működésre kapcsol át, amikor azt éljük át, hogy valaki igazságtalan velünk. Ilyenkor elkezdjük veszélyben érezni magunkat, és elkezdünk egy túlélő üzemmódra kapcsolni. Nézzük meg, hogy amikor Jézus átéli ezt, márpedig átéli elég hosszasan, mert amióta a világra jön, azóta átéli az igazságtalanságot, hogy mi erre a válasza a Szentlélek által? Azt mondja: „El fogom küldeni nektek – akik igazságtalanok vagytok velem – az Igazság Lelkét, és az Igazság Lelke mindent megértet majd veletek. Az Igazság-lelke meg fogja értetni veletek, hogy mi mindent mondtam nektek, és annak mi a jelentősége. Az Igazság Lelke föl fogja tární számotokra, ki vagyok én, és hogy ti kik vagytok. Ezért nagyon-nagyon fontos nekem, hogy az Igazság Lelkét el tudjam nektek küldeni.”

Tulajdonképpen megrendítőnek tartom, ahogy az ember Jézus átéli nem csak a fizikai fájdalmat a szó szoros értelmében, hanem a szociális fájdalomnak a fizikai fájdalom részét is. Gondoljunk Lázár halálának és feltámasztásának pillanataira. Ahogyan Jézus ténylegesen az emberség legmélyéig átéli ezt a fájdalmat, mint mi, amikor elvesztjük a szeretett személyt, ha éppen az élet úgy adja. A Mennyei Atyával való viszonyában, és a Szentlélekkel való kapcsolatában éli ezt át. Közben aztán megígéri, és elküldi a Szentlelket azért, hogy mi ezzel a fájdalommal, ami fizikai fájdalom is, tudjunk valamit kezdeni.

Amikor kiárad a Szentlélek, és az emberek elkezdik egymást és Istent érteni. Vele nem érzik már magukat fenyegetve, nem érzik a másikat idegennek, nem élik át azt, hogy nekik itt ne lenne helyük, valamilyen szerepük. Ez okozhat nekünk valamiféle megnyugvást és békességet. Hogy amikor kiárad a Szentlélek, akkor átélhetővé válik az a bizonyosság, hogy a Szentlélek által tudhatom, hogy mi a dolgom, hogy mi a küldetésem, és kaphatok segítséget hozzá a Szentlélek által. Milyen gyönyörű, ahogyan Jézus ezt mondja: „A Szentlélek az enyémből fogja majd mondani, mert én átmentem rajta, lépésről lépésre. És a Szentlélek nem csak rólam tesz majd tanúságot, a jövendőt fogja nektek hirdetni.”

Milyen gyönyörű, hogy az emberi agy, ahogy fél attól, ha nem látjuk a jövőt, és inkább kitaláljuk, csak legyen bizonyosság. Jézus elküldi a Szentlelket, hogy bízassuk a jövőben. Ilyen értelemben ezzel szeretném befejezni, hogy hogyan merészeljük ezt mondani, hogy bízunk a jövőben. Hogy Isten meghívott bennünket az üdvösségre. Ez bizodalunk. A Jézussal való kapcsolatban, a Szentlélek által segítséget kapunk ennek eléréséhez. Ezért a keresztény ember a Szentlélek által élheti az életét. A Szentlélek ezt számunkra kérésünkre segíti életünket. Sokat beszélnek arról, hogy a múlt fogva tart bennünket, kilátunk-e egyáltalán belőle, hogy a jelen milyen bizonytalan, és alig bírjuk megragadni, és Jézus mit mond erről? „Elküldöm a Szentlelket, hogy föltárja a jövendőt – ami az üdvösségünk, amire Isten meghívott –, hogy nézzétek a jelent, sőt, a múltakat is a jövő felől.”

Ezért a keresztény ember, aki átéli a fizikai fájdalmat, és átéli a közösségi nehézséget, fájdalmat, annak fizikai megpróbáltatásait, de lehetőségünk van a jövő felől ránézni a jelenre. A jövő felől látni a múltat. Hogyha szeretnénk megsejteni, hogy a Szentlélek mi mindent tud az életünkben alakítani, változtatni, formálni, bennünket növelni. Akkor érdemes egy picit elmerülnünk szívvel-lélekkel Jézus élettörténetében. Fölismerni a saját életutunkban Jézus egy-egy eseményének a példáját, hogy aztán a mi szívünk-ből és lelkünk-ből is hasonló válaszok születhessenek meg, mint Jézus életében megszülettek. Amen.